

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. Бургас, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря КИНА Н. КИРКОВА
като разгледа докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Гражданско дело № 20232120107278 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на Г. Д. В. с ЕГН ***** от гр.Бургас, ул. ****, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. **** - адвокат З. Р., **против** ППМГ**** ** – гр.Бургас, Булстат ***, представлявана от директора ****.

Предявен е осъдителен иск за сумата от **2339,34 лв.** – неплатено дължимо увеличение на месечното възнаграждение на ищцата за положения труд през периода 01.01.2023г. - 04.07.2023г. в размер на 386,82 лв. на месец, ведно със законната лихва върху главницата от подаването на исковата молба на 01.12.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата твърди трудово правоотношение, по силата на което до 04.07.2023г. е работила в ответното училище като старши ***. Със Закона за държавния бюджет на Република България за 2023г. било предвидено увеличение на индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти в системата на образованието. На това основание на 10.08.2023г. бил сключен анекс № Д 01-192 към колективния трудов договор /КТД/ за системата на предучилищното и училищното образование с № Д 01-269/ 06.12.2022г., с който бил променен чл.27 и считано от 01.01.2023г. били увеличени индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти и непедagogическия персонал в системата на образованието не по-

малко от 15 %.

Съгласно последното допълнително споразумение към трудовия договор на ищцата - № ***г. брутната ѝ трудова заплата от 01.09.2023г. била в размер на *** лв., поради което полагащото ѝ се увеличение от 15 % възлиза на 386,92 лв. на месец. Въпреки отправеното заявление вх.№ РД-19-334/ 17.11.2023г. това увеличение не било изплатено на ищцата поради прекратяването на трудовото ѝ правоотношение с ответника от 04.07.2023г. Ищцата сочи, че Законът за държавния бюджет за 2023 г., макар и обнародван на 01.08.2023г., е в сила от 01.01.2023г. и урежда отношенията считано от тази дата.

В преклузивния срок по чл.131 ал.1 от ГПК ответникът представя **писмен отговор**, с който оспорва само правото на ищцата да получи претендираното увеличение. Твърди, че предвиденото увеличение е дължимо само за членовете на синдикалните организации, страни по цитирания анекс към КТД, като по делото липсват твърдения и доказателства ищцата е била член на някоя от синдикалните организации. Дори и такова членство да бъде установено, ответникът счита, че при прекратяването на трудовото ѝ правоотношение е преустановено и членството в синдикалната организация в училището. Позовава се и на чл.27, ал.2 от анекса към КТД, като твърди, че към датата на подписването му ищцата не е имала и качеството на заето лице в системата на предучилищното и училищното образование.

Оспорва твърдяното от ищцата обратно действие на анекса, като сочи, че основанието за увеличението на работната заплата е възникнало към датата на подписването му - 10.08.2023г., към която дата се определя кръгът на правоимащите лица.

Страните претендират и присъждане на направените по делото съдебни разноски.

След преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският районен съд намира за установено следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.128, т.2 във връзка с чл.245, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/.

Страните не спорят, че са били в безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищцата е работила в ответното училище на длъжността „старши ***“ с последно договорено основно трудово възнаграждение съгласно допълнително споразумение от № ***г. в размер на *** лв. и допълнително възнаграждение за ТС в размер на 40 % - 736,80 лв. /брутен размер *** лв./. Със заповед от 03.07.2023г. това трудово правоотношение е прекратено поради придобито от ищцата право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 04.07.2023г.

Представената служебна бележка от Синдиката на българските ***и към КНСБ се установява, че до прекратяването на трудовото правоотношение ищцата Г. В. е била редовен член на синдикалната организация на КТ

„Подкрепа“ в ответното училище

На 10.08.2023г. е сключен анекс № Д 01-192 към колективния трудов договор /КТД/ за системата на предучилищното и училищното образование с № Д 01-269/ 06.12.2022г., с който бил променен чл.27 и считано от 01.01.2023г. били увеличени индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти и непедagogическия персонал в системата на образованието. С анекса е предвидено основното възнаграждение за длъжността „старши ***“ да бъде в размер на 1736 лв., считано от 01.01.2023г. Съгласно ал.3, т.2 индивидуалните работни заплати на педагогическите специалисти, които към момента на увеличението са в диапазона между старите и новите минимални работни заплати или са по-високи от тях, се увеличават с не по-малко от 15 %.

Съгласно чл.4 от сключения КТД за системата на предучилищното и училищното образование № Д 01-269/ 06.12.2022г., постигнатите между страните договорености са минимални, имат задължителен характер и се прилагат за работниците и служителите, членове на синдикалните организации и за работодателите – членове на организациите на работодателите – страни по договора.

При така установените по делото факти съдът прави следните правни изводи :

На основание чл.128, т.2 и чл.245 от КТ работодателят дължи плащане на договореното трудово възнаграждение за извършената от работника/ служителя работа. Това е основно задължение на работодателя като насрещна престация за предоставената му и използвана от него работна сила на работника или служителя. Разпоредбата на чл.57 от КТ предвижда, че колективният трудов договор има действие спрямо работниците и служителите, които са членове на синдикалната организация - страна по договора. В случая по делото е установено несъмнено, че в процесния период 01.01.2023г. - 04.07.2023г. ищцата е работила по трудово правоотношение при ответника на длъжността “старши ***”, като страните са обвързани от разпоредбите на колективния трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование № Д 01-269/ 06.12.2022г.

Основният спорен по делото въпрос е дали процесното изменение на КТД, направено с анекс № Д01-192/ 10.08.2023г., с което са определени нови по-високи размери на работните заплати на служителите със задна дата /считано от 01.01.2023г./ се прилага и за тези работници или служители, които към датата на приемане на анекса вече са с прекратено трудово правоотношение. С приемането на Закон за държавния бюджет за 2023г. (обн. ДВ. бр.66/ 01.08.2023г.) и § 2 от Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 4/ 2017г. за нормиране и заплащане на труда (обн. ДВ. бр.75/ 01.09.2023г.), законодателят е постановил същите да се прилагат считано от 01.01.2023г. С това е преуредил вече възникналите в предходен момент правоотношения между правните субекти. Също така приетото изменение на

КТД с анекс № Д01-192/ 10.08.2023г. предвижда нов размер на основните възнаграждения, приложим считано от 01.01.2023г., за работните заплати на заетите в системата на образованието. Следователно посочените разпоредби се прилагат по отношение на лицата, които към момента на влизане в сила на нормите /01.01.2023г./ са отговаряли на изискванията на закона – да са страни полагащи труд по трудово правоотношение, обхванати от действието на КТД по силата на членственото си правоотношение. С придадената обратна сила се предвиждат по-благоприятни последици за адресатите на тези разпоредби, което е изцяло съобразено с изискванията на чл.14 от ЗНА. Затова ищцата, която е полагала труд в процесния период има право да получи предвиденото в Закон за държавния бюджет, Наредбата и КТД увеличение на работната заплата. Последващото прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, не засяга правното ѝ положение към по-ранния момент на приложимост на промяната. Тъй като с приемането на разпоредбите са преуредени съществувалите между страните индивидуални правоотношения, то следва да се приеме, че считано от 01.01.2023г. е увеличено възнаграждението за длъжността, която е заемала ищцата. По тези съображения съдът приема иска за доказан по основание.

Неоснователно е възражението на ответника, че ищцата е загубила синдикалното си членство, тъй като съгласно устава на Синдиката на българските ***и /чл.8, ал.4/ синдикалното членство се запазва и при дългосрочен отпуск, пенсиониране и съкращение. Поради това прекратяването на трудовия договор не може да бъде приравнено към прекратяване на членството в синдикалната организация.

Предвид липсата на оспорване на размера на претенцията, съдът приема иска за доказан в предявения размер от общо 2339,34 лв. – по 386,82 лв. за процесния период 01.01. – 04.07.2023г. /15% от брутния размер на възнаграждението на ищцата/.

На основание чл.242, ал.1 от ГПК съдът ще постанови предварително изпълнение на решението за присъденото трудово възнаграждение.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищцата и направените по делото разноси, които съгласно представения списък по чл.80 от ГПК са в размер на 360 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът дължи държавна такса за уважения иск в размер на 93,57 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ППМГ*** ** – гр.Бургас, Булстат ***, представлявана от директора ****, **да заплати** на Г. Д. В. с ЕГН ***** от гр.Бургас, ул. ****, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. **** - адвокат З. Р., сумата от **2339,34**

лв. – неплатено дължимо увеличение на месечното възнаграждение за положения труд през периода 01.01.2023г. - 04.07.2023г. в размер на 386,82 лв. на месец, ведно със законната лихва върху главницата от подаването на исковата молба на 01.12.2023г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **360 лв.** за направените по делото разноси.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението за присъденото трудово възнаграждение.

ОСЪЖДА ППМГ*** ** – гр.Бургас, Булстат ***, представлявана от директора ****, **да заплати** по сметка на Районен съд – Бургас дължимите за производството държавни такси от **93,57 лв.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от 06.02.2024г.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____